

Historik från Hammarby IF:s Hemsida

Vid tiden för Hammarby IF:s födelse var det mer välbärgade medborgare som ägnade sig åt idrott, men 1888 samlade den idrottsintresserade ingenjören A R Schönthal ett antal roddintresserade och bildade så småningom den 10 april 1889 Hammarby Roddförening. De aktiva roddarna var inte några välbärgade personer och hade inte råd att köpa båtar utan byggde istället sina egna. Det ledde till att Hammarby diskriminerades och inte fick delta i många tävlingar.

1896 hörde några idrottsintresserade män som höll till på "Lerbacken" eller "Sopbacken" som idrottsplatsen också kallades, utanför Danvikstull, av sig till Hammarby. Det skapade möjligheter för breddande av idrottandet och den 7 mars 1897 bildades Hammarby Idrottsförening.

Fotboll introducerades i organiserad form i Sverige under slutet av 1800-talet, men ingen förening i Stockholm hade fotboll som huvudgren då Hammarby IF bildades och det skulle dröja innan Hammarby bildade sitt första fotbollslag. Det var en skriande brist på fotbollsplaner i Stockholm och den 12 september 1915 invigde kronprins Gustav Adolf en ny idrottsplats på Södermalm, Hammarby IP. Hammarby IP, som sedan blivit Kanalplan i folkmun, kallades faktiskt för Söderstadion vid invigningen och blev grunden för bildandet av Hammarby IF:s fotbollssektion. Två fotbollslag, Klara SK och Johanneshovs IF, ville få tillgång till den nyinvigda idrottsplatsen och ville därför göra gemensam sak med Hammarby. Klara SK gick upp i Hammarby samma år, men Johanneshov som hade ett framgångsrikt fotbollslag ställde villkor för fusionen. Hammarby skulle byta namn till Johanneshov och Johanneshovs karakteristiska tigerränder skulle användas i matchdräkten. Hammarby IF vägrade, men Johanneshov återkom tre år senare och då kom klubbarna överens, men Johanneshovs krav om den tigerrandiga dräkten kvarstod och därför spelade Hammarby i tigerrandigt fram till 1978. Tröjan har sedan levat kvar som reservställ, men också varit förlaga för de grönvita tröjorna som använts under 2000-talet.

Fusionen med Johanneshov skapade bättre förutsättningar för Hammarby som nådde högsta nivån 1920/1921 då laget kom trea i Svenska Serien efter GAIS och Örgryte. I oktober 1922 nådda Hammarby SM-final och ställdes mot GAIS som då var en etablerad klubb och hade vunnit SM-guld 1919. Det blev silvermedalj för söderbröderna som förlorade med 1-3.

Under 20-talet emigrerade många svenskar till USA och detta drabbade även söderklubben som trots det gjorde en bra vårsäsong 1924 och kvalade in till det nya fotbollsprojektet, Allsvenskan. Det började dock uselt och laget hade inte en enda seger efter hösten. Den första segern kom i våremiären 1925 mot Landskrona, 3-2. Det blev ytterligare en seger, men det räckte inte utan Hammarby blev degraderade. Säsongen 1939/1940 gjorde Hammarby ett gästspel i Allsvenskan efter två kvalsegrar mot IFK Norrköping, men det blev genast degradering igen.

Ett par år efter den allsvenska säsongen var Hammarby nära att ta sig tillbaka, men under krigsåren blev ekonomin allt sämre. Dessutom lockades en del av spelarna till den mer framgångsrika hockeysektionen och andra värvades till andra fotbollslag. 1946/1947 var nederlaget totalt då laget kom sist i division 2 och på grund av en serieomläggning blev tvångsnedflyttade till division 4. Nederlaget gjorde att fotbollssektionen genomgick en revision och med hjälp av hammarbylegendaren Lennart Nyman och Folke Adamsson. Det tog sex år att föra Hammarby från division 4 till Allsvenskan.

En av de spelare som var med på resan var Lennart "Nacka" Skoglund som debuterade som 16-åring mot IFK Lidingö i augusti 1946. "Nacka" spelade i tre och en halv säsong i Hammarby innan han efter gästspel norr om Slussen hamnade i italienska Inter.

Laget som 1953/1954 gick upp i Allsvenskan blev legendarer och är mer kända som "54:orna" i klubbens historieböcker. Det var ett lag som utmärkte sig som kämpar genom att gå obesegrade genom division 2. Under de följande åren spelade Hammarby rollen av lindansare mellan Allsvenskan och Division 2.

Året 1970 var legendariskt på flera sätt i Hammarbys historia. Det var början på en lång svit som allsvenskt lag, trots att nykomlingen i Allsvenskan inledde vårsäsongen uselt. I tolfte omgången, den 27 augusti, vann Bajen mot Åtvidaberg med 3-1 efter två mål av Tom Turesson och ett mål av "Lill-Hinken" Holmberg. Det var startskottet för en höst där laget blev obesegrade och sakta, men säkert klättrade till en femte plats. Det var också i andra halvlek under den matchen som en kör började höras på Söderstadion. Sakta spreds sången och för varje match blev sången högre och publiken fler. Hösten 1970 blev en milstolpe i svensk supporterhistoria och embryot till det som skulle bli Bajen Fans.

Hammarby tog många poäng på hemmaplan och färre på bortaplan under 70-talet som förflöt ganska odramatiskt. En final i Svenska cupen förlorades 1977 till Öster efter att Anders Linderoth gjort matchens enda mål. 1979 tog Hammarby den bästa placeringen sedan 1970 genom en sjätteplats och det gick att skönja ett framgångsrikt lagbygge. Crescendot kom 1982, "sambaåret", då tuffe tränaren Bengt Persson tog över laget. Säsongen inleddes halvdant, men det gick bättre och bättre och Hammarbys underhållande spel imponerade på hela Sveriges fotbollspublik. I Allsvenskans sista omgång gästade vinnarna av UEFA-cupen Söderstadion och Hammarby utklassade IFK Göteborg med 4-1. Allsvenskans åtta bästa lag kvalificerade sig till slutspel under de här åren och via en klar kvartsfinalseger mot Örgryte så inleddes semifinalspelet med bortaförlust mot Elfsborg 1-3. På Söderstadion säkrades dock finalplatsen efter 3-0, och där förevigades festen via en skivinspelning av Bajen Fans. En klackskiva som senare återutgavs på CD.

I finalen väntade IFK Göteborg som var skyhöga favoriter, men Hammarby vann första matchen på bortaplan med 2-1 efter mål av

Peter Gerhardsson i 87:e minuten. Favoritskapet svängde därmed och veckan innan returmatchen på Söderstadion gjordes en mängd "guldreportage" och därför var det inte ett helt fokuserat Hammarby som förlorade på hemmaplan med 1-3 och därmed fick nöja sig med silvermedaljer.

I slutet av 80-talet misslyckades Hammarby med att bygga vidare på de framgångsrika åren. Klubben drogs med dålig ekonomi, nyckelspelare försvann och 1988 åkte Hammarby ur Allsvenskan. Det innebar en ny period av hissåkning mellan divisionerna, trots att Bajen tog sig tillbaka till högsta serien redan 1989 efter en spektakulär seger över Karlstad med 6-0.

1997 fyllde Hammarby hundra år och fotbollssektionen firade jubileet genom att avancera till Allsvenskan. Tränaren Rolf Zetterlund rekryterades och inledde med att stabilisera defensiven och ledde laget till seger i division 1 norra, bl a genom två klassiska derbyn mot Djurgården. I vårderyt på Råsunda vann Hammarby med 1-0 och genomförde fyra byten, vilket vare sig är tillåtet eller har inträffat någon annan gång. I höstderyt på Söderstadion var det seriefinal och Djurgården ledde med 1-2 då Filip Bergman slog in en hörna på volley och därmed säkrade serieledningen för Bajen.

1998 ledde Hammarby Allsvenskan under en stor del av säsongen, men tappade toppositionen under de sista omgångarna på grund av skador, avstängningar och dålig form. Det blev ändå en fantastisk comeback i högsta serien, tredje plats och lilla silvret. Året efter blev Rolf Zetterlund den hittills ende tränare som fått sparken i Hammarby Fotboll efter en dålig inledning av säsongen och istället rekryterades Sören Cratz.

Sören Cratz fick under säsongen 2001 veta att hans kontrakt inte skulle förlängas. Detta under säsongen som startat med ekonomisk kris och en dålig försäsong. Förhandstipsen talade om Hammarby som ett bottenlag. Istället slöt sig gruppen samman och inledde med sju obesegrade omgångar. Segerfesten fortsatte med få undantag, ironiskt nog kom poängtapp mot båda antagonisterna i stockholmområdet. Den allsvenska seriesegern kunde säkras på bästa tänkbara sätt, på Söderstadion i näst sista omgången. Örgryte gästade Söderstadion och den blivande bajaren Jeffrey Aubynn gav göteborgarna ledningen och det blev totalt tyst bland de spända åskådarna. Publiken exploderade senare i tur och ordning då Andreas Hermansson, Jonas Stark och Kennedy Bakircioglu gjorde mål och slutresultatet blev 3-2. Hammarby blev det första lag som lyfte det nyinstiftade priset, Lennart Johanssons pokal, som svenska mästare.

Till säsongen 2002 kontrakterades Anders Linderöth som ny cheftränare och inledde en mycket framgångsrik era under 2000-talet. Den första säsongen gick dock knackigt och det var först i slutet av säsongen som Hammarby kunde säkra kontraktet. 2003 blev det en andra plats och 2006 en tredje plats innan Anders Linderöth lämnade Hammarby efter en mycket god insats. Under den tiden blev det tre medaljer av alla valörer, utom guld, vilket grämde den avgående tränaren.

Hammarby överraskade då den unge Tony Gustavsson rekryterades som ny cheftränare inför säsongen 2007. Det året kom Hammarby på en 6:e plats i Allsvenskan, och på sommaren vann man Intertotocupen och kvalificerade sig till UEFA-cupen. Där åkte man ut i kvalomgången till gruppspelen mot portugisiska Braga. 2009 blev Tony Gustavssons sista säsong. I augusti fick han lämna sitt uppdrag efter en motig säsong i serien. Thom Åhlund tog över, men det gav inte önskad effekt och Hammarby fick finna sig i att bli degraderade till Superettan.

2010 var första året i landets nästhögsta serie efter tolv raka säsonger i allsvenskan. Laget leddes av Michael Borgqvist och Jesper Blomqvist, men drömmen om ett snabbt återtag kom på skam. Med fem omgångar kvar tog HTFF:s tränare Roger Franzén över huvudansvaret för A-laget, men vid det laget stod det klart att det skulle bli Superettan även kommande säsong. 2010 avslutades dock med en stor fest när Hammarby mötte Helsingborg i final i Svenska Cupen inför ett slutsålt, kokande Söderstadion. Helsingborg gick dock segrande där ifrån efter att ha vunnit med 1-0.

2011 fortsatte Roger Franzén leda laget, men det blev ännu en svajig säsong. På hösten fick Franzén lämna sin tjänst och assisterande tränare Roger Sandberg tog över. Det blev till slut en dramatisk omgång där Sebastian Bojassen med säsongens sista spark säkerställde seger med 1-0 mot Ängelholm vilket gjorde att Hammarby undvek att behöva kvala för att behålla sin Superettanstatus.

Till säsongen 2012 tog amerikanen Gregg Berhalter över som cheftränare. Laget inledde serien starkt, med segrar mot Halmstads BK, Umeå FC, IF Brommapojkarna och IK Brage. 1-1 hemma mot Varbergs BoIS var dock en missräkning, och även om Berhalters bygge var defensivt starkt började det gå troll i målskyttet. Framåt hösten anslöt flera spektakulära och meriterade nyförvärv, med Kennedy Bakircioglus återkomst som det främsta styrkebeskedet. Men de grönvita var för långt efter, och slutade fyra.

Inte heller 2013 lossnade det, och flytten från Söderstadion till Tele2 arena blev smått otajmad; laget hängdes efterhand av från topptrion. Berhalter fick gå dagarna efter vänskapsmatchen mot Paris Saint-Germain i juli. Tidigare storspelaren Thomas Dennerby visade stort Bajenhjärta och tog över laget i ett tufft läge. Hammarby blev femma i serien.

Inför 2014 års säsong tog mångåriga Kalmar FF-tränaren Nanne Bergstrand över tränaruppdraget i Bajen.